

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2319/2019
12.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић, Бисерке Живановић, Бранисалва Босиљковића и Божицара Вујичића, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог АА из ..., чији је пуномоћник Љубиша Костадиновић, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ББ из ... и Друштва за производњу „ВВ“ д.о.о. ..., чији је заједнички пуномоћник Јела Вучковић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији туженог-противтужиоца ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4439/18 од 25.12.2018. године, у седници одржаној 12.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог-противтужиоца ББ изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4439/18 од 25.12.2018. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог-противтужиоца ББ изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 4439/18 од 25.12.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П бр. 830/17 од 27.04.2018. године, која је исправљена решењем од 11.06.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца-противтуженог и обавезани су тужени-противтужилац ББ и привредно друштво „ВВ“ д.о.о. ... да објекат ближе описан ставом првим изреке испразне од лица и ствари и предају тужиоцу у државину. Ставом другим изреке одбијен је тужбени захтев туженог-противтужиоца ББ и привредног друштва „ВВ“ д.о.о. ... којим је тражено да се утврди да су тужени, по основу градње сопственим средствима, власници непокретноси ближе описаних овим ставом изреке. Ставом трећим изреке одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 4439/18 од 25.12.2018. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог-противтужиоца и потврђена је

првостепена пресуда у ставу првом изреке и у ставу другом изреке у односу на туженог-противтужиоца ББ, док је укинута првостепена пресуда у делу у ком је одлучено о трошковима поступка, као и у ставу другом изреке у односу на туженог-противтужиоца привредно друштво „ВВ“ д.о.о. ..., без враћања на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде другостепеног суда тужени-противтужилац ББ је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

На основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да из навода ревизије не произилази да постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана, а не постоји ни потреба новог тумачења права, као ни неуједначена судска пракса, па имајући ово у виду, као и то да се у конкретном случају ради о парници ради утврђења и чинидбе, у којој одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају, то нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је у складу с тим и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме је вредност предмета спора у тужби означена износом од 10.000,00 динара, што представља износ који не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић